

jeg ikke, hvortil den Bemærkning fra hans Side sigter. Jeg for min Part behøver vist ikke at udvikle, hvad bureaukratiske Anskuelse betyde, det troer jeg er bekendt nok her, og jeg troer tillige, at den ærede Ordfører netop idag tilstrækkeligt har betegnet, hvad jeg meente, idet han tydeligt nok viste den store Forskjel, der var mellem hans Anskuelse om det Forhold, der bør være mellem Fællesforsætningen og de særlige Forsætninger, og de to andre Rigsdagsmænds Anskuelse herom. Jeg troer ikke, at det er noget Spøgelse, som jeg holder frem; jeg kunde idetmindste ligesaa godt kalde det et Spøgelse, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad) for holdt frem, da han vilde, vi skulde troe, at vi kom i Strid med Grundlovens Aand, naar vi ikke troede, at Slesvig var med indbefattet under Grundloven. Han blev af Ordføreren oplyst om, at han i denne Henseende havde huffet feil, eller taget feil, og at Slesvig vistelig ikke er medindbefattet derunder, saaledes som han vilde have os til at troe, for at bevæge os til at stemme for det Vædringsforslag, hvortil han knyttede sine Bemærkninger.

J. A. Hansen: Ja, det var ogsaa nærmest en Uttring af den ærede næstsidste Taler, der bragte mig til at bede om Ordet. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand fra Maribo Afd. Amts Valgkreds har et andet Spøgelse — jeg skal tillade ham; om han vil, siden at finde mig i et Spøgelse — men jeg troer, at han ogsaa har sit Spøgelse, og det er, at han bestandigt blander Slesvig ind i Discussionen, naar han troer at kunne bruge det som en Beviisførelse for sine Uttringer (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg troer, at han meget bestræber sig for at bringe Slesvig ind i Spørgsmaal, hvor det, efter min Mening, slet ikke hører hjemme. I vor nærværende Grundlov staaer udtrykkeligt, at Folketirken understøttes som saadan af „Staten“, — og i de 4 Aar, Grundloven har bestaaet, har der ikke været noget Menneffe, som har tænkt paa, at Understøttelsen til Folketirken skulde hentes ogsaa fra Slesvig; derom har der slet ikke været Tale i den Tid, Grundloven har bestaaet. Vi have meget godt vidst, hvad Udtrykket „Staten“ betyder, og Andet

er det jo ikke, det i Fremtiden vil faae at betyde, naar Ordet bliver staaende. Grundlovens Omraade har ikke strakt sig videre end den særlige Forsætnings Omraade, som vi ere isærd med at forhandle, vil strække sig, og der kan altsaa hverken med Hensyn til Ordene eller Tanken være Noget at befrygte derved.

Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Christen Larsen) opfattede Sagen saaledes, at Ordet „Staten“ burde gaae ud, fordi han forstod at „Staten“ skulde betyde den Stat, hvortil han meente, at Slesvig hørte, og hvorved han ventede, at det skulde komme ind under Grundloven; men, da han nu mener, at Fællesstaten ikke vil komme istand, men at vi senere maae komme til at tænke paa at faae Slesvig med under vor Grundlov, saa forekommer det mig, at han med sin Betragtningssmaaede maa holde paa, at „Staten“ bliver staaende, for at være sikker paa, naar den Tid kommer, at kunne faae Slesvig ind under Grundloven, uden tillige at faae Holsteen med.

Jøvrigt har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds (Rothe) stillet Spørgsmaalet fra den Side meget klart frem. Han har sagt, at de, der her nærmest talte for, at Ordet „Stat“ skulde udgaae, vare de, der ikke ville have nogen foederativ Forbindelse mellem Statsdelene. Deri ligger en meget aaben og ærlig Bekjendelse, at han og de, der samstemme med ham, ikke ville have nogen foederativ Forbindelse. Dette Ord: „foederativ“ er noget fremmed, men jeg troer, at det er den Ordning af Sagen, som er paabuden ved den Kgl. Kundgjørelse af 28de Januar 1852 (Rothe: Nei!). Ja, den ærede Rigsdagsmand siger Nei, og det kunde jeg vide forud, at han maatte sige Nei, men jeg siger, at jeg troer, at det er en foederativ Forbindelse, og dertil vil den ærede Rigsdagsmand vist ikke sige Nei (Rothe: Nei!). Jeg hørte den ærede Rigsdagsmand forklare, hvad han meente ved en foederativ Forbindelse, at det nemlig var en Forbindelse mellem selvstændige Stater, og det saldt mig ind, at han heller ikke kunde fremsøre sin Betragtning uden, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad), at lægge